

Sygn. akt I C 561/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sądowy Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa R. z/s w K.

przeciwko D. K.

o zapłatę kwoty 6.678,64 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego D. K. kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie powodowej uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 460,96 zł tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa R. w K. wniosła pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko D. K. o zapłatę kwoty 6.678,64 zł wraz z odsetkami ustawowym od dnia 22 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że nabyła od wierzyciela pierwotnego (...) S.A. w W. wierzytelność w stosunku do pozwanego, który zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 14 stycznia 2015 r., w sprawie o sygn. akt (...), wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu. Niniejszy nakaz został opatrzony klauzulą wykonalności na mocy postanowienia Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 19 lutego 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt (...).

Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 12 listopada 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt (...), uchylono postanowienie o nadaniu klauzul wykonalności.

W dniu 3 lutego 2016 r. pozwany wniósł sprzeciw od opisanego powyżej nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, podnosząc zarzut bezzasadności żądania.

W uzasadnieniu stwierdził, że nieustalona osoba, wykorzystując jego dane, zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych za pośrednictwem internetu, zlecając dostarczenie umowy na poprzedni adres zamieszkania pozwanego.

Postanowieniem Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 10 lutego 2016 r., wydanym w sprawie o sygn. akt (...), sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Kłodzku z uwagi na wniesienie sprzeciwu przez pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 stycznia 2014 r. nieustalona osoba, posługując się danymi osobowymi pozwanego D. K. i jego numerem PESEL, oraz przerobionym dowodem osobistym, wystawionym na nazwisko pozwanego ze zdjęciem innego mężczyzny, zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

Podpis na w.w. umowie nie został nakreślony przez D. K..

Dowód:

- umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) – kopia k. 85 – 87 akt, (oryginał w aktach (...)) - k. 21 – 22);
- opinia biegłego z zakresu badań pisma i dokumentów A. K. – k. 171- 187.

Dochodzenie w sprawie doprowadzenia, w nieustalonym czasie, nie później niż 14 stycznia 2014 r., w nieustalonym miejscu, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. K., w nieustalonej kwocie, poprzez złożenie, za pośrednictwem sieci Internet, zamówienia na umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w (...) S.A. w W., prowadzone pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Kłodzku, pod sygn. akt (...), zostało umorzone z uwagi na niewykrycie sprawcy.

Dowód:

- postanowienie – k. 36 w aktach (...).

Strona powodowa R. w K. nabył od (...) S.A. w W. wierzytelność z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), zawartej w dniu 10 stycznia 2014 r.

Dowód:

- umowa ramowa przelewu wierzytelności z dnia 17 października 2014 r. wraz z wyciągiem z listy dłużników – k. 64 – 78.

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia faktu, z którego wywodził skutki prawne, a mianowicie, że jego poprzednika prawnego (...) S.A. w W. łączyła z pozwanym D. K. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 10 stycznia 2014r., dołączona w formie kserokopii do akt sprawy, jak na karcie 85-87 oraz w oryginale na karcie 21 – 22 w dołączonych aktach sprawy karnej o sygn. (...) (art. 6 kc w zw. z art. 232 kpc). Poza dokumentem umowy, w której wpisano dane pozwanego, w tym numer PESEL i numer dowodu osobistego, powód nie przedstawił innych dowodów, na istotną okoliczność (w tym chociażby z zeznań świadka J. H., wpisanego w umowie, jako reprezentant usługodawcy, który w jego imieniu zawierał przedmiotową umowę).

Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, na pozwanym spoczywał obowiązek udowodnienia, że oświadczenie, zawarte w dokumencie umowy, nie pochodzi od niego (art. 253 kpc). Nieautentyczność umowy Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu badań pisma i dokumentów A. K., z której wprost wynika, że podpis, złożony na w.w. umowie, nie pochodzi od pozwanego. Ponadto, na podstawie dokumentów, znajdujących się w aktach w.w. sprawy karnej, ustalono, że przedmiotową umowę zawarto po okazaniu podrobionego dowodu osobistego, wystawionego na nazwisko pozwanego ze zdjęciem innego mężczyzny (k. 22). Powyższe wskazuje jednoznacznie, że, przy zawieraniu

przedmiotowej umowy, w sposób nieuprawniony posłużono się danymi pozwanego i wpisano je, jako dane „abonenta”, przy czym to nie pozwany był stroną umowy i nie on nakreślił podpis na dokumencie umowy.

Skoro pozwany nie zamawiał i nie korzystał z usług telekomunikacyjnych, świadczonych przez poprzednika prawnego powoda, powództwo o zapłatę podlegało oddaleniu (art. 471 kc w zw. z art. 509 kc).

Przepis art. 98 § 1 kpc stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), a do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego (art. 98 § 2 kpc).

Strona powodowa, jako przegrywająca sprawę, powinna zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty postępowania w kwocie 500 zł, na które składa się uiszczona przez pozwanego zaliczka na poczet wydatków, związanych z opinią biegłego (art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych [Dz.U.2016.623] dalej uksc).

Przepis art. 113 ust. 1 uksc stanowi, że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze, strona powodowa winna zwrócić Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Kłodzku kwotę 460,96 zł poniesioną tymczasowo przez Skarb Państwa, z tytułu wynagrodzenia biegłego, ponad kwotę zaliczki uiszczonej przez pozwanego.